

OKRESNÁ PROKURATÚRA VEĽKÝ KRTÍŠ
Banícka 3, 990 80 Veľký Krtíš

Číslo: Pv 379/18/6610-55
EEČ: 2-50-82-2019

Veľký Krtíš 29.03.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: zločin: obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno d Trestného zákona
prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš

Podľa § 215 odsek 1 písmeno e Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
trvalé bydlisko: 128, XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno d Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

od presne nezistenej doby mesiaca jún 2018 do dňa 24.10.2018 v mieste svojho bydliska, v rodinnom dome v obci XXXXX č. 77, zatváral a zamkýnal v priestoroch ich spoločného rodinného domu svoju družku XXXXX, nar. XXXXX, invalidnú dôchodkyňu, pričom kľúče mal len on, bránil jej v styku s dcérou a samostatne sa pohybovať na verejnosti, a keď chcela odísť, vyhrážal sa jej, že ju zabije, že dá zabiť aj jej rodinu, a potom, ako mu v presne nezistený deň v mesiaci september 2018 oznámila, že ho mieni opustiť, sa jej vyhrážal zabitím, čím vzbudil u nej dôvodnú obavu o jej život a zdravie a o život a zdravie svojich rodinných príslušníkov

lebo obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.

Odôvodnenie:

Dňa 25.10.2018 bolo vykonaním zaškoľovacieho úkonu – zadržaním podozrivého XXXXX XXXXX, nar. XXXXX začaté trestné stíhanie pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, o čom poverený príslušník Obvodného oddelenia Policajného zboru XXXXX toho istého dňa vyhotovil pod sp. zn. XXXXX podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku uznesenie o začatí trestného stíhania.

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odboru kriminálnej polície XXXXX zo dňa 26.10.2018 pod sp.zn. ORP-XXXXX bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie XXXXXi XXXXX, pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Trestného zákona a pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že obvinený

od presne nezistenej doby mesiaca jún 2018 do dňa 24.10.2018 v mieste svojho bydliska v rodinnom dome v obci XXXXX č. 77 zatváral a zamkával v priestoroch ich spoločného rodinného domu svoju družku XXXXX, nar. XXXXX, invalidnú dôchodkyňu, pričom kľúče mal len on, znemožňoval jej pohybovať sa po verejnosti bez svojho osobného doprovodu, určoval jej kde a s kým sa bude stýkať, odopieral jej lekárom predpísané lieky, ktoré má pravidelne užívať, odopieral jej spánok, vyžadoval od nej denne pohlavný styk aj keď ona nechcela, vždy sa mu však zo strachu podvolila, nakoľko keď mu akokoľvek odporovala, tak sa jej vyhrážal, že ju dá zabiť a potom, ako mu oznámila, že ho mieni opustiť, sa jej vyhrážal, že dá zabiť ju a celú jej rodinu, čím vzbudil u nej dôvodnú obavu o jej život a zdravie a spôsoboval jej psychické utrpenie, pričom k fyzickému násiliu nikdy nedošlo.

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odboru kriminálnej polície XXXXX predložil tunajšej prokuratúre vyšetrovací spis spolu s návrhom na zastavenie trestného stíhania z dôvodu § 215 ods. 1 písm. e) Tr. por., ktorý návrh odôvodnil tou skutočnosťou, že obvinený v čase spáchania skutku, za ktorý je stíhaný, trpel duševnou poruchou a mohol len čiastočne rozpoznať jeho protiprávnosť a vôbec nemohol ovládať svoje konanie, pretože jeho ovládacia schopnosť bola vymiznutá.

Vyhodnotením vykonaných dôkazov, vrátane listinných dôkazov zabezpečených do vyšetrovacieho spisu, som zistila, že je obvinený sa dopustil konania naplňajúceho znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Trestného zákona.

Poškodená XXXXX v prípravnom konaní vypovedala, že s obvineným - svojím druhom sa spoznala vo Švajčiarsku na psychiatrickej klinike v roku 2015, kde sa obaja liečili. Vo Švajčiarsku bývala so svojou 12 ročnou dcérou, XXXXX Nebývali

spolu s obvineným, len sa navštevovali. V novembri 2017 sa s dcérou vrátila po 20 rokoch na Slovensko. Obvinený prišiel za nimi v apríli 2018. Najprv žili u jej rodičov v byte v obci XXXXX. V júli 2018 ona kúpila rodinný dom v obci XXXXX, kde sa s obvineným a dcérou XXXXX nastahovali. Obvinený nechcel, aby jej dcéra žila s nimi. Tiež nechcel, aby ona niekde chodila sama. Samu ju nikde nepúšťal. Bránil jej opustiť ich dom a stretávať sa s ľuďmi. Dosiahol to tak, že keď chcela odísť z domu, vyhrážal sa, že ju zabije. V dome ju zamykal. Zamykal vchodové dvere, aj bráničku na dvore. Od domu mali len jedny kľúče a tie mal pri sebe obvinený. Zakázal jej o tom hovoriť. Len raz v letných mesiacoch svojmu otcovi povedala, že medzi ňou a obvineným sú veľké problémy, aby sa nečudoval, keď už zajtra nebude žiť. Otcovi povedala, že obvinený je agresívny, že má niečo ako golfové palice, a že týmito doma porozbíjal nábytok a elektroniku. Tiež otcovi povedala, aby to nikomu nehovoril. Poškodená tiež vypovedala, že povaha obvineného sa prejavila až od apríla 2018, kedy začali spolu žiť na Slovensku. Preto chcela od neho odísť, ale sa bála. Uviedla, že ju nikdy fyzicky nenapadol, ale nemohla ísť ani na záchod, či do sprchy tak, že by nemala aspoň otvorené dvere, nenechal ju na pokoji, neustále ju držal v strachu, nedovolil jej spať, budil ju keď zaspala, vynucoval si na nej pohlavný styk, aj keď nechcela. Vadilo mu, keď sa von na ulici hrali deti, alebo keď zvonili zvony. Kvôli tomu písal aj sťažnosť do Vatikánu. Dňa 24.10.2018, keď odišiel obvinený do obchodu kúpiť si cigarety, zabudol zamknúť dvere, čo ona využila a ušla z domu k svojim rodičom, ktorým povedala, čo jej obvinený spôsobuje. Tej noci ostala u nich spať. Obvinený jej od večera vypisoval sms správy, chcel zneužiť, že potrebovala lieky a nalákať ju tak späť do domu, ale ona sa bála vrátiť. Na druhý deň ráno už mala stavy, že potrebovala lieky, preto spoločne so sestrou a rodičmi išli k ich domu. Bol však zamknutý a obvinený, keď na neho kričali, neotváral. Preto sestra preskočila plot. Vtedy vyšiel obvinený a začali sa naťahovať. Keď videla, že obvinený je agresívny, preskočila plot aj ona a išla brániť sestru. Sestra privolala policajtov. Poškodená tiež uviedla, že sa jej obvinený často vyhrážal XXXXX ktorých pozná z XXXXXe keď on im povie, prídu na Slovensko a zabijú ich. Deklarovala, že z vyhrážok obvineného má strach, bojí sa o život svoj, svojej dcéry, rodičov a sestry. V trestnom oznámení uviedla, že v septembri 2018, keď mu povedala, že od neho odíde, že chce byť s dcérou, že ho opustí, jej povedal, že zabije ju a potom seba. Poškodená tiež vypovedala, že dcéra XXXXX s nimi nebývala od júla 2018, lebo obvinený nechcel, aby s nimi bývala, neznášal ju, chcel, aby išla do internátu.

Skutočnosti uvedené svedkyňou – poškodenou, že sa jej mal obvinený vyhrážať zabitím, a že ju mal zamkynáť s rodinnom dome v XXXXX a brániť jej stretávať sa s dcérou, potvrdili vo svojich výpovediach svedkovia XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX a XXXXX.

XXXXX XXXXX otec svedkyne – poškodenej, okrem iného vypovedal, že obvinený poškodenú nikde nepustil, zamykal ju v dome, nik nemohol za ňou ísť, kým to obvinený nedovolil, zamykal aj bránu. Nepustil ich do domu, ani poškodená nemohla prísť k nim, chodili vždy len spolu, dvaja. Svedok vypovedal, že obvinený sa poškodenej vyhrážal, bolo to asi v októbri 2018. Tiež uviedol, že obvinený bol viackrát agresívny, niekedy každý deň, keď to na neho prišlo, začal búchať a všetko rozbil. Potom sa ukľudnil. Raz aj na jeho ženu nadával, že je kurva, vtedy prišiel ku nim do bytu.

XXXXX, sestra svedkyne – poškodenej v prípravnom konaní vypovedala, že obvinený najprv vyzeral ako milý človek, ale potom, ako začali spolu žiť na Slovensku, začali medzi nimi hádky. Pokiaľ bývali v byte u jej rodičov, mával výbuchy zlosti. Vtedy odišiel na aute. Prekážalo mu, keď sestrina dcéra XXXXX prišla zo školy a hlasno rozprávala. Chcel, aby bola ticho, aby mohol spať. Aj jej postihnutá dcéra často v noci plače, preto obvinený nemohol spať. To bol dôvod, prečo chcel, aby išli bývať samostatne. Keď žili u nich v byte, mal výbuchy zlosti. Už keď bývali v dome, obvinený raz vbehol ku nim do bytu, bol nahnevaný a chcel udrieť jej mamu, ktorej nadával do kuriev. Vtedy sa zľakla a bála sa ho. Videla, že na sestre chorobne lipol, bola jeho kontakt s okolím. Od sestry vie, že keď bývali v dome, sa jej vyhrážal, že ju zabije, že mu je to jedno. Toto všetko sa od sestry dozvedeli až 24.10.2018, keď od obvineného ušla. Svedkyňa potvrdila, že k sestre nemohli ísť na návštevu, lebo dom bol vždy zamknutý, zvonček obvinený odpojil, a keď sa aj vopred ohlásili telefonicky, väčšinou im nedovolil vojsť do domu, rolety boli vždy zatiahnuté. Tiež uviedla, že obvinený poškodenu nikam nepúšťal, chodili všade spolu, napríklad nakupovať. Aj do herne musela ísť poškodená s ním. Od sestry sa tiež dozvedela, že ju obvinený nútil k pohlavnému styku. Svedkyňa tiež vypovedala, že dcéra Sharon musela poškodenej vopred telefonovať, či ju môže prísť navštíviť. Svedkyňa tiež potvrdila, že obvinený rozbíjal veci, ktoré kúpil, keď bol nervózny. Vybíjal si na nich zlosť. Tak tomu bolo aj dňa 23.10.2018 v čase okolo 22.00 – 23.00 h. Tiež uviedla, že otec si všimol, že obvinený obmedzoval sestru – poškodenu na osobnej slobode, ale sestra ho požiadala, aby nikomu nič nepovedal, lebo obvinený sa jej vyhrážal, že ak niekomu niečo povie, celú rodinu zabije. Poškodená sa podľa svedkyne bála, lebo mu verila, že dá zabiť jej rodinu albánskou mafiou. Svedkyňa tiež uviedla, že sestra užíva psychiatrické lieky, dávkuje si ich sama. Tieto potrebuje, keď ich nemá, tak má paniku a nevie sa nadýchnuť. Podľa svedkyne, keď žili u nich v byte, obvinený jej dával lieky a určoval, čo môže užiť, čo podľa nej pre nezainteresovaného človeka vyzerá ako starostlivosť, ale obvinený jej tie lieky dával tak, aby bola ospalá.

Maloletá dcéra poškodenej, XXXXX XXXXX, vypovedala, že jeden večer, keď bol obvinený u nich v byte vo Švajčiarsku, bol nahnevaný, lebo nevedel použiť tlačiareň, preto túto hodil o zem a rozbil ju. Uviedla, že obvinenému sa najprv páčilo v byte u starkej, potom však prišli susedia z XXXXX s požiadavkou, aby ich odviezol autom, pričom obvinený bol ochotný, ale keď odišli, vždy povedal, nech zomrú, že čo si myslia, načo ich má on voziť. Vypovedala, že ešte, keď bývali u starkej v byte, bola svedkom incidentu medzi obvineným a poškodenu, keď obvinený povedal jej matke, aby sa vrátila k otcovi maloletej a sa poškodenej tiež vyhrážal, že uvidí, čo sa ešte odohrá, že ju zničí. Vtedy obvinený odišiel spať do domu, ráno sa vrátil do bytu ku starkej, zase sa hádali, potom obvinený matku požiadal, aby mu odpustila. Podľa svedkyne sa ho matka vtedy bála. Tiež uviedla, že sa hádali obvinený s poškodenu často. Ako dôvod hádok uviedla, že obvinený nesúhlasil s tým, čo chcela jej matka, alebo to, že lekári sú na Slovensku príliš ďaleko, ľudia nie sú na Slovensku takí hygienickí, každý ho o niečo žiada. Svedkyňa tiež popísala hádku medzi obvineným, jej matkou, starou matkou a tetou XXXXX po tom, čo ona zistila po okotení mačky, že obvinený chytal mačiatka. Tento jej povedal, aby bola ticho a dal jej facku. Starká videla, že má červenú tvár, hádala sa s obvineným, nadávala mu. Vtedy obvinený na starkú zdvihol ruku. Povedal jej matke, aby sa zbalila a odišli do domu. Potom istý čas bývala s nimi v dome, ale obvinený jej povedal, že v dome nebude voda, aby išla ku starkej. Jej veci zbalil do vreca na smeti. Nedovolil matke, aby jej pomohla ich odnieť, pomohla jej kamarátka. Tiež bola svedkom toho, ako obvinený rozbil

bejzbalovou palicou domček na hranie. Agresívny bol obvinený podľa svedkyne nielen na veci, ale aj na psov, aj na ľudí, lebo veľmi kričal na jej matku. Svedkyňa tiež potvrdila, že obvinený vždy zamykal bránu, aj bráničku, aj bránu, cez ktorú sa chodí autom. Zamykal aj hlavný vchod do domu, okná boli tiež zatvorené a rolety boli spustené. Matke povedal, že musí nosiť len dlhé nohavice, nech neskúsi nosiť krátke. Sama nemohla matka chodiť ani do obchodu, aj ku starkej mohla ísť len s obvineným, a takisto k lekárovi. Keď bývala svedkyňa u starkej, musela matke najprv zavolať, či môže prísť a len vtedy mohla prísť do domu, keď to dovolil obvinený. Svedkyňa uviedla, že v dome matku navštevovala raz - dvakrát do mesiaca jedna suseda, obvinenému to vadilo, bol preto nahnevaný, aj jedna príbuzná, ale ja to mu vadilo. Tiež uviedla, že ešte keď bývali vo Švajčiarsku, počas matkinej hospitalizácie bývala sama v byte s obvineným, tento bol ku nej dobrý, neublížoval jej. Zo svedeckej výpovede maloletej tiež vyplynulo, že keď bývala s obvineným a poškodenou v dome a vedeli, kedy príde, bránička bola otvorená. Inokedy bola zatvorená, ale kľúč bol v dierke a zvnútra mohla bráničku otvoriť. Podľa svedkyne ona sama videla, že obvinený matku zatvoril v dome a pustil ju von len keď ho požiadala a on to dovolil. Počula aj od starých rodičov, že ju nepúšťal do obchodov a zatváral ju, kým ona bola v škole. Svedkyňa sa vyjadrila, že obvinený matku budil, keď mal kŕče, načo mu matka podala lieky.

XXXXX XXXXX matka poškodenej, sa vyjadrila, že obvineného jej dcéra predstavila v júli 2017, kedy boli u nich dva týždne. Vtedy bol ku nim, aj k poškodenej milý. Obvinený odišiel do XXXXX a dcéra s vnučkou ostali žiť u nich. Obvinený sa vrátil na Slovensko v apríli 2018, odvtedy býval u nich. ZO začiatku bolo ich spolužitie dobré, ale po mesiaci počula, že XXXXX kričí. Obvinený na XXXXX kričal, ona plakala a tvrdila, že ju obvinený udrel. Na tvári mala stopy po prstoch, tak ona obvinenému povedala, že nemôže vnučku biť. Vtedy na ňu obvinený zdvihol ruku a chcel ju udrieť, bála sa ho. Poškodenú obvinený nabádal, aby išli bývať sami, že to u nich v byte nevydrží. Svedkyňa tiež vypovedala, že raz, keď fajčila na okne, obvinený jej oproti z domu nadával, že je kurva, potom aj vbehol do bytu, približoval sa ku nej, že ju zbije, ňahoval ju za ruku, dvíhal na ňu ruku. Vtedy zasiahla tiež poškodená a ťahala ho z bytu preč. Obvinený sa podľa svedkyne poškodenej pred nimi nevyhrážal. Poškodenú odvábil do domu, hoci nebol prispôsobený na bývanie, zobral tam aj vnučku, a potom už dcéru nepustil ku nim do bytu. Po troch týždňoch sa vnučka vrátila s vrecom oblečenia. Potom nemohla navštíviť matku v dome, len keď jej predtým zavolała a obvinený to dovolil. Dcéru držal zavretú v dome, nenechal ju variť. Ona sa jej aj pýtala prečo je smutná, ale nič jej nepovedala. Dcéra jej všetko vyrozprávala, až keď utiekla k nim v októbri 2018, keď prišli aj policajti. Svedkyňa tiež vypovedala, že dom býval zamknutý, musela zvoniť a pustili ju len keď to obvinený dovolil. Tiež uviedla, že od dcéry vie, že obvinený jej povedal, aby sa neopovážila ísť matku navštíviť, lebo zabije ju aj XXXXX. Len od dcéry vie, že mal obvinený od nej denne vyžadovať pohlavný styk, nútiť ju k nemu, aj k rôznym sexuálnym praktikám. Podľa svedkyne nemohla ísť poškodená sama ani do obchodu, ani k lekárovi. Svedkyňa viedla, že zamknutá bývala vchodová brána, aj rodinný dom a otvoril len obvinený na zvonenie. Zamknutá bola aj zadná brána na pozemok. Keď neboli na dome robotníci, boli zatiahnuté aj rolety.

XXXXX vypovedal, že robil v rodinnom dome v XXXXX č. 77 búracie práce. Svedok uviedol, že si všimol, že obvinený bol výbušný, všetko ho zvyklo vytočiť. Keď niečo urobili, obvinený povedal, že je to v poriadku, ale keď mal zaplatiť, neurobil tak

s tým, že práce odvedol nekvalitne. Nebol svedkom obmedzovania poškodenej na osobnej slobode, ani vyhrážania, ale on im nerozumel. Poškodenú nevidel ísť k rodičom, ktorým je sused samú. Vždy len s obvineným. Práce vykonával v máji a júni 2018. Bránu si zamykali, keď boli doma, otvárala mu poškodená, obvinený, alebo XXXXX

Vypočutý bol aj svedok XXXXX, člen hliadky, ktorá dňa 25.10.2018 zasahovala XXXXX. XXXXX vypovedal, že boli vyslaný do XXXXX č. 77, kde XXXXX čakala poškodená a jej sestra. Poškodená im uvádzala, že sa jej vyhrážal jej druh zabitím, že jej nechcel dovoliť užívať lieky, že nechcel pustiť do domu jej dcéru a ju nechcel pustiť z domu. Poškodená bola podľa svedka vyplakaná a hovorila, že sa obvineného bojí. Obvinený sa správal neutrálne, nič nehovoril, pôsobil na svedka čudne, nakoľko bol chladný, neprejavil žiadne city, ani emócie, len sedel a tváril sa akoby sa nič nedialo. Za domom bol podľa svedka vyhodенý nejaký odpad, nábytok, aj paplón, čo podľa poškodenej mal povyhadzovať z domu obvinený, keď mal nervy. Totožne popísal priebeh služobného zákroku aj druhý člen zasahujúcej hliadky PZ, svedok XXXXX

XXXXX vypovedala, že sa pozná s matkou poškodenej, zvykla k ním do bytu chodiť na kávu. počas toho sa rozprávali ona, poškodená, jej sestra XXXXX a ich matka. Keď tam bola prítomná poškodená, bol vždy prítomný aj obvinený a poškodená mu musela prekladať, o čom sa rozprávali. Svedkyňa vypovedala, že poškodená sa jej nikdy nestážovala na správanie obvineného, dozvedela sa až po zadržaní obvineného od poškodenej, že obvinený doma všetko rozbíjal, bol agresívny, mal nervové záchvaty a nechcel jej dať lieky. Podľa svedkyne poškodená nemohla sama chodiť do obchodu, obvinený ju samu nepustil, aj k matke chodili len spolu. Poškodená sa nemohla stretávať ani s dcérou XXXXX Uviedla, že bola prítomná v byte, keď XXXXX volala poškodenej, či môže ju prísť pozrieť a poškodená jej povedala, že sa musí opýtať a na to dcére povedala, že nie.

XXXXX, bývajúci na adrese XXXXX č. 75 vypovedal, že obvinený je podľa neho seriózny, kľudný, stále sa usmieval. Nevšimol si, že by bol agresívny. Svedok uviedol, že im chodil pomáhať pri prestavbe domu, bol u nich v lete 2018 asi štyrikrát. Podľa neho poškodená mohla a aj sama išla do obchodu. Obvinený sa k nej správal pekne. Keď on k nim prišiel, oni už robili a dom aj bránka boli odomknuté. Poškodená sa mu nestážovala, že by ju obvinený zamykal. Podľa svedka obvinený s poškodenou nikam nechodili, stále boli doma.

XXXXX vypovedal, že pomáhal pri prestavbe kúpeľne v rodinnom dome č. 77 v XXXXX. Zavolať ho otec poškodenej XXXXX. Obvineného, ani poškodenú nepozná. Do domu museli podľa svedka chodiť na deviatu, bránu mu otváral obvinený. Svedok uviedol, že obvinený s poškodenou chodili stále spolu, spolu chodili aj nakupovať. Obvinený na neho nepôsobil dobre, stále sa neprirodzene smial. Poškodená podľa svedka len sedela a pozerala. Obaja sa podľa neho správali čudne. Nebol svedkom hádok, ani vyhrážok.

XXXXX XXXXX, bývajúci na adrese XXXXX č. 21 vypovedal, že obvinený sa mu zdal neúprimný, nakoľko sa príliš veľa usmieval. Nezdal sa mu byť v poriadku. Viac sa nevedel svedok k veci vyjadriť.

XXXXX XXXXX, suseda XXXXX bytovom dome, vypovedala, že nikdy nevidela poškodenú ísť samu do obchodu alebo k rodičom, že poškodená chodila k rodičom vždy len s obvineným.

XXXXX XXXXX vedúca v miestnych potravinách v obci XXXXX, nachádzajúcich sa oproti rodinnému domu č. 77 pri výsluchu uviedla, že poškodená a obvinený nakupovali spolu, pričom poškodená raz týždenne si sama prišla kúpiť cigarety.

Samotný obvinený vo svojej výpovedi potvrdil, že je psychiatrickým pacientom už vyše 30 rokov. Všetky obvinenia poprel. Uviedol, že má dobrý vzťah aj k jej dcére, že len raz jej dal facku, lebo dostala matku do zlého psychického stavu, a že jej dával vreckové 5 € týždenne. Poprel, že by družku zamykal. Uviedol, že kľúče od brány a domu majú jedny, že dom zamykal len na noc a kľúče nechával v zámku, rovnako aj kľúče od prednej bránky. Po čase ale k nim začalo chodiť často a veľa ľudí, preto kľúč od bráničky od dvora býval po zamknutí vo vnútri na mieste, o ktorom vedela aj jeho družka. Teda mohla odísť kedy chcela. Podľa obvineného je pravdou, že všade chodili spolu, žiadala ho o to družka, ktorá nechcela chodiť sama, nakoľko sa sama bála. Pripustil, že porozbíjal záhradný nábytok a zariadenie, podľa neho spúšťačom bolo to, že deň predtým ako ho zobrali policajti sa pohádal s družkou, ktorá ho slovne napadla kvôli cigaretám, po čom odišla k rodičom. Bola v zlom psychickom stave. Nechal ju na pokoji, pokúsil sa ju kontaktovať až večer telefonicky, a keď mu nedvíhala, aj sms správami. V správach chcela, aby zobrali hypotéku na ich dom, s čím nesúhlasil. Od hnevu porozbíjal svoj záhradný nábytok, a to aj preto, že mu psychiatri hovoria, že má svoj hnev dať zo seba von, smerovať ho voči neživým veciam a nedusiť ho v sebe. K vzťahu s družkou uviedol, že ju nakopol do života, ona sa stále chcela zabiť, preto musí na ňu dávať pozor. Poprel, že by jej skrýval lieky. Uviedol, že je aj pripomínal keď ich mala málo, že musí ísť k lekáre pre nové. Uviedol, že ju nikdy nebudil zo spánku, len vtedy, keď mala nočné mory. Nikdy sa jej nevyhrážal zabitím, ani ju nenútil k pohlavnému styku. Dohodli sa, že to bude len na základe jej návrhu, keďže vie, čím si prešla. K jej sestre nemá dobrý vzťah, s otcom družky má dobrý vzťah a čo sa týka jej matky, táto je podľa neho v rodine veľmi dominantná. Obvinený celú situáciu pokladá za veľké nedorozumenie, ktoré vyplýva zo zlého psychického stavu jeho družky. Obvinený tiež uviedol, že mal veľmi ťažké detstvo, bol psychicky zneužívaný zo strany nevlastnej matky, bol bitý ňou aj otcom, ako dieťa bol často zatvorený v izbe, keď jeho nevlastná matka tak rozhodla. Tiež ho zamkávali aj v pivnici bytového domu, kde bývali, a to na celý deň. Doznan, že šalel, keď zvonili zvony na kostole ráno o piatej, to ho budilo, preto aj písal email do kostola.

Obsahom vyšetrovacieho spisu sú aj zafotené sms správy z mobilného telefónu poškodenej, odosielateľom ktorých je obvinený, z prekladu ktorých sa potvrdzuje verzia poškodenej, že dňa 24.10.2018 komunikovala s obvineným, kedy v čase o 20.21 h mu ona napísala, že ráno o 11.00 h idú do banky kvôli zmluve na hypotéku, pričom mu napísala, že dostane peniaze, ale už ho nikdy nechce vidieť. Obvinený jej odpísal, že s ňou do banky nepôjde, že urobí ináč, nech sa nechá prevapíť.

Na záznam o podaní vysvetlenia bola vypočutá XXXXX, psychiatricka poškodenej, ktorá uviedla, že poškodená je v sledovaní jej ambulancie od

31.01.2018, navštevuje jej ambulanciu pravidelne, základnou jej diagnózou je depresia. Naposledy bola na pravidelnej kontrole dňa 04.09.2018, kedy žiadala o vstup do ambulancie v doprovode muža, ktorého označila ako svojho priateľa, občana XXXXX. Keďže sa jednalo o XXXXX, ktorý komunikoval iba po nemecky a ona by mu nerozumela, vstup obom neumožnila a pacientku vyšetřila samostatne. Mala dojem, že jeho prítomnosť vyžadovala pacientka.

Ďalej bol ako dôkazný materiál na obvineného zabezpečený výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR, odpis registra trestov SR, správa o povesti z obce XXXXX. Obvinený nemá záznam v registri trestov ani v evidencii priestupkov. Podľa správy obce XXXXX je prihlásený k trvalému pobytu na adrese XXXXX č. 128 od 13.04.2018. Žije v spoločnej domácnosti s družkou XXXXX a jej dcérou XXXXX na adrese XXXXX č. 77, ktorý dom je v ich podielovom spoluvlastníctve. Podľa ich vedomostí je na invalidnom dôchodku, nakoľko sa v obci zdržiava krátko o jeho povahe majú málo informácií. Na verejnosti sa správa zdvorilo. Podľa doterajšieho posúdenia je priateľskej povahy.

Vzhľadom na skutočnosť, že tak obvinený, ako aj poškodená, sú psychiatrickí pacienti, konajúci vyšetrovateľ PZ pribral po vydaní príkazov podľa § 148 ods. 2 a § 150 Tr. por. znalcov na vyšetrenie duševného stavu obvineného, aj svedkyne - poškodenej, za účelom objasnenia tej skutočnosti, či obvinený bol v čase skutku trestne zodpovedný a skutočnosti, či u svedkyne – poškodenej, ktorej výpoveď je v uvedenej trestnej veci obzvlášť dôležitá, nie je podstatne znížená schopnosť správne vnímať alebo vypovedať.

Zo záverov znaleckého psychiatrického posudku k osobe obvineného vyplýva, že obvinený trpí dlhodobou duševnou poruchou - recidivujúcou duševnou poruchou približne od roku 2004, ktorá je charakterizovaná obdobiami zlepšenia a dekompenzácií v zmysle depresívnych epizód. V čase a vo vzťahu ku obmedzovaniu osobnej slobody hodnotil znalec v posudku ovládacie schopnosti obvineného ako významne znížené, nie však úplne vymiznuté, jeho rozpoznávacie schopnosti boli v tomto prípade úplne vymiznuté. V čase a vo vzťahu k nebezpečnému vyhrážaniu hodnotil znalec v posudku ovládacie schopnosti obvineného ako významne znížené, nie však úplne vymiznuté, jeho rozpoznávacie schopnosti boli v tomto prípade zachované. Nakoľko sa v danej veci jedná o jeden skutok, znalec bol dopočutý dňa 25.01.2019 k podanému znaleckému posudku a požiadaný, aby zhodnotil rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obvineného vo vzťahu ku konaniu, ktoré sa mu kladie za vinu, nie vo vzťahu k právnym kvalifikáciám. Znalec pri výsluchu jednoznačne konštatoval, že čo sa týka ovládacích schopností v rámci celého popisovaného konania, tie boli významne znížené, nie však úplne vymiznuté, teda obvinený mohol ovládať svoje konanie len v obmedzenej miere. Podľa znalca prejavy verbálnej agresivity voči poškodenej a jej rodine boli vystupňovaním jeho predchádzajúceho konania, jeho rozpoznávacie schopnosti však boli v tomto prípade vymiznuté, teda obvinený nemohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania. Znalec konštatoval rovnako ako v znaleckom posudku, že obvinený trpel duševnou poruchou, recidivujúcou depresívnou poruchou, kde došlo k zhoršeniu stavu jednak preto, že nemal prístup ku pravidelnej psychiatrickej liečbe, a tiež z dôvodu, že bol izolovaný v cudzom prostredí, kde nedokázal komunikovať s nikým okrem poškodenej. Znalec v posudku konštatoval, že pobyt obvineného na slobode z psychiatrického hľadiska nie je nebezpečný pre spoločnosť, takéto riziko by nastalo

len v prípade obnovenia spolužitia s poškodenou a takisto len v prípade, ak by toto spolužitie bolo v pre neho „izolovanom“ prostredí, kde pre jazykovú bariéru nedokáže komunikovať s okolím. U obvineného znalec nenavrhol uloženie ochranného liečenia, nakoľko by ním nebol naplnený účel liečenia.

Znalkyňa psychologička v podanom znaleckom posudku posúdila osobnosť obvineného tak, že ide o osobnosť muža v strednom veku dospelosti vo vývine, vývin narušený, dlhodobou depresívne prežívanie, opätovne diagnostikované v rámci ambulantnej aj ústavnej psychiatrickej liečby. Znalkyňa konštatuje, že obvinený sa o poškodenú staral počas ich spolužitia vo XXXXX staral sa aj o mal. dcéru XXXXX počas hospitalizácie poškodenej. Rozhodol sa ju nasledovať na Slovensko, aby tu s ňou žil. Bol rozčarovaný toho, že žili v byte jej rodičov, kde bývala aj jej sestra s postihnutou dcérou, bol preťažovaný nárokmí prostredia s neznalosťou jeho rodného jazyka, kde bola jeho partnerka jedinou styčnou osobou, tlmočiacou mu okolité dianie. Po presťahovaní do rodinného domu dúfal v spolužitie s poškodenou bez rušivých návštev jej rodiny, ktoré spolu s kontaktmi s robotníkmi prerábajúcimi dom vyčerpávali jeho osobnostné kapacity, limitované jeho psychickým ochorením. Vo vzťahu k nej pokračoval v starostlivosti o ňu podľa svojich najlepších predstáv, dávkoval jej lieky, chránil ich súkromie, sprevádzal ju, jej prípadné výhrady pripisoval jej narušenej psychike. Dostával sa do čoraz väčšej izolácie, zmätku a napätia, ktoré ventiloval údajne podľa rady svojho švajčiarskeho terapeuta rozbíjaním vecí. V čase psychologického vyšetrenia bol v depresii, permanentný úsmev možno podľa znalkyne považovať za naučené správanie. Znalkyňa konštatovala u obvineného zníženú schopnosť vnímať, uchovať si a reprodukovať prežité udalosti. Všeobecnú vierohodnosť obvineného označila za podpriemernú. Obvinený podľa znalkyne v súvislosti s vyšetrovanými skutkami smeruje k frontálnemu vyvíňovaniu sa bez hlbšej sebareflexie.

Z podaného znaleckého psychiatrického posudku ohľadne duševného stavu poškodenej vyplýva, že poškodená trpí duševnou poruchou - posttraumatickou stresovou poruchou, ktorá vznikla v súvislosti s psychotraumatizáciou v dávnejšej minulosti (2004 ako obeť kriminálneho činu, 2004-2008 násilné správanie jej vtedajšieho manžela), teda jej vznik nesúvisí s trestným činom, pre ktorý je vedené trestné stíhanie. Posttraumatická stresová porucha u poškodenej nie je v priamej príčinnej súvislosti s agresívnym správaním obvineného k poškodenej. Konanie obvineného sa mohlo podľa znalca podieľať len na zhoršovaní prejavov duševnej poruchy u poškodenej, keď zmenu jeho správania (ku ktorej došlo najmä pobytom v jemu cudzom prostredí) vnímala ako ohrozujúcu. Znalec tiež konštatoval, že u poškodenej pod vplyvom zistenej posttraumatickej stresovej poruchy mohlo dochádzať k výraznému skresleniu jej schopnosti správne vnímať prežité udalosti a tiež schopnosti ich správne interpretovať a reprodukovať. Znalec u poškodenej nezistil vedomé tendencie k nesprávnej interpretácii skutočne prežitých spomienok.

Z podaného znaleckého psychologického posudku vyplýva, že diagnózy poškodenej (adaptačné poruchy, epizóda ťažkej depresie bez psychotických príznakov, posttraumatická stresová porucha, panická porucha, nikotinizmus) majú vplyv na jej schopnosť vnímať, pamätať si a reprodukovať prežité udalosti tak všeobecne ako aj (a hlavne) vzhľadom k vyšetrovanej udalosti. Preto schopnosť poškodenej vnímať, pamätať si a reprodukovať prežité udalosti ako všeobecne, tak aj vzhľadom k vyšetrovanej udalosti je podľa znalkyne psychologičky výrazne

podpriemerná. Vierohodnosť výpovede poškodenej podľa znalkyne možno označiť za zníženú. U poškodenej znalkyňa nezistila sklony k patologickému klamstvu.

Podľa § 23 Tr. zák., kto pre duševnú poruchu v čase spáchania činu inak trestného nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie, nie je za tento čin trestne zodpovedný, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 215 ods. 1 písm. e Tr. por., prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spácha na chránenej osobe. Chránenou osobou je v zmysle § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. aj blízka osoba. Blízkou osobou sa v zmysle rozšíreného výpočtu ustanoveného v ust. § 127 ods. 5 Tr. zák. rozumie pri trestnom čine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa a osoba, ktorá je vo vzťahu k nim blízkou osobou podľa odseku 4, ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti. Objektom tohto prečinu sú primárne medziludské vzťahy a právo človeka, aby nebol vystavený závažným vyhrážkam.

Zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona sa dopustí ten, kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu a čin spácha na chránenej osobe. Bránením v osobnej slobode sa rozumie, že inému znemožní slobodný pohyb, hoci aj na krátky čas. Chránenou osobou je v zmysle § 139 ods. 1 písm. f) Tr. zák. aj chorá osoba. Týmto ustanovením je chránená osobná sloboda ktoréhokoľvek človeka, pokiaľ ide o jeho voľný pohyb.

Na základe vykonaného dokazovania, najmä s poukazom na vyššie popísané výpovede svedkov a na obsah zabezpečených psychologických a psychiatrických posudkov mám za to, že obvinený sa dopustil protiprávneho konania napíňajúceho znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Trestného zákona. Skutočnosť deklarovanú poškodenu, že ju obvinený v dome zamykal, že jej bránil dom opustiť, samostatne sa pohybovať na verejnosti a stretávať sa s dcérou vnímali a potvrdili svedkovia XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX a XXXXX. Tvrdenie poškodenej, že sa jej obvinený vyhrážal zabitím je podporené výpoveďou XXXXX, XXXXX, XXXXX, ktorí sa o uvedenom protiprávnom konaní dozvedeli sprostredkované od poškodenej. Uvedenú skutočnosť poškodená sprostredkovala aj zasahujúcim členom hliadky PZ XXXXX a XXXXX XXXXX Najmä však XXXXX XXXXX vypovedala, že bola svedkom incidentu medzi obvineným a poškodenu, keď sa obvinený poškodenej vyhrážal, že ju zničí. Záver o spáchaní trestných činov obvineným podporuje aj tá skutočnosť, že obvinený je tiež psychiatrickým pacientom už 30 rokov, avšak predpísané lieky neberie v potrebných dávkach, ktorú skutočnosť sám uviedol. Obvinený tiež sám doznal, že od hnevu porozbíjal záhradný nábytok, čo nasvedčuje agresivite v jeho správaní. Ostatné skutočnosti uvádzané poškodenu, že jej obvinený odopieral predpísané lieky, odopieral jej spánok

a vyžadoval od nej denne pohlavný styk, aj keď ona nechcela, ale zo strachu sa mu podvolila, neboli objektivizované inými dôkazmi, ako výpoveďou samotnej poškodenej, preto som bola toho názoru, že spáchanie takéhoto protiprávneho konania zo strany obvineného nebolo preukázané, a to aj s poukazom na znalkyňou psychologičkou konštatovanú zníženú vierohodnosť výpovede poškodenej v zmysle výrazne podpriemernej schopnosti poškodenej vnímať, pamätať si a reprodukovať prežitú udalosť.

Nepříčetnosť, ako okolnosť, ktorá vylučuje trestnú zodpovednosť, chápe Trestný zákon ako stav, v ktorom páchatel' pre duševnú poruchu v čase spáchania činu nemôže buď rozpoznať, že jeho konanie je nebezpečné pre spoločnosť, alebo nemôže svoje konanie ovládať. Stačí, ak chýba len jedna z týchto schopností. Nedostatok rozpoznávacej i ovládacej schopnosti sa pritom posudzuje so zreteľom na povahu spáchaného trestného činu, pričom relevantná je vždy len príčetnosť vo vzťahu k určitému činu. Vzhľadom k záverom znaleckého psychiatrického posudku o duševnom stave obvineného, z ktorého vyplýva, že obvinený trpí recidivujúcou duševnou poruchou približne od roku 2004 v zmysle depresívnych epizód, v dôsledku ktorej u obvineného v čase skutku úplne absentovala rozpoznávacia zložka jeho konania, som dospela, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, k záveru o nepříčetnosti obvineného v čase činu. Nakoľko u obvineného v čase skutku existovala okolnosť vylučujúca jeho trestnoprávnu zodpovednosť, bolo potom nevyhnutné trestné stíhanie v súlade s § 215 ods. 1 písm. e Tr. por. zastaviť.

Vzhľadom k horeuvedeným skutočnostiam som preto rozhodla tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Lucia Paulovičová
prokurátorka